

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Rusnac Sergiu și avocatul său Buliga Ion, inculpatul Cecîrlan Alexandru și avocatul său Ciubuc Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015 și a sentinței Judecătoriei Drochia din 09 octombrie 2014, în cauza penală privindu-i pe,

Rusnac Sergiu Haralampie, născut la 07 mai 1970, originar și domiciliat r-l Drochia s. Gribova

Cecîrlan Alexandru Simion, născut la 14 aprilie 1979, originar și domiciliat r-l Drochia s. Gribova.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.04.2013-09.10.2014
2. instanța de apel: 02.12.2014-02.09.2015
3. instanța de recurs: 14.12.2015 - 16.02.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 09 octombrie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Rusnac S. și Cecîrlan A. în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, la câte 15 ani închisoare fiecare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către Cucu Dumitru privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu și lăsată spre examinare în procedură generală.

S-a încasat în beneficiul statului cheltuieli pentru efectuarea expertizei de la Rusnac S. în sumă de 840 lei, iar de la Cecîrlan A. în sumă de 2.572,50 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că la data de 27 iunie 2011, în jurul orei 23.30, Rusnac S. și Cecîrlan A. aflându-se împreună la intersecția drumului de lângă casa de cultură din s. Gribova, r-l Drochia, în urma unor relații ostile apărute la moment între ei și Grozavu Grigore, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile, picioarele și cu alte obiecte contondente, în diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora acesta a decedat. Ulterior, Rusnac S. și Cecîrlan A., cu scopul de a ascunde urmele crimei, au aruncat

cadavrul lui Grozavu G. într-o fântână de canalizare din preajmă, părăsind locul comiterii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* faptele inculpaților Rusnac S. și Cecîrlan A. în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și anume – *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit de două persoane*.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Avocatul Barbacar A. în numele inculpatului Cecîrlan A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- învinuirea adusă lui Cecîrlan A. nu și-a găsit confirmare, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe directe sau indirecte ce ar confirma cu certitudine faptul că anume ultimul ar fi comis omorul lui Grozavu G.;

- prima instanță la adoptarea sentinței, nu a luat în considerație faptul că învinuirea formulată de către procuror este incompletă, a fost combătută integral atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, iar declarațiile inculpaților nu au fost combătute de către procuror prin probe pertinente, concludente și utile;

- învinuirea adusă lui Cecîrlan A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, se combate prin următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești: raportul de examinare medico-legală nr. 103 din 30.06.2011, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2011; raportul de expertiză medico-legală nr. 129 „D” din 11.07.2011; raportul de expertiză medico-legală biologică nr. 417 din 28.07.2011; raportul de expertiză nr. 2598 din 05.12.2011; scrisoarea nr. 2/6782 din 03.10.2012, ce are un conținut vag, bazat pe presupuneri; proces-verbal de confruntare din 01.11.2012 între martorul Cucu N. și Rusnac S.; raportul de expertiză medico-legală nr. 431 din 27.11.2012 a cadavrului Grozavu G.

- învinuirea adusă lui Cecîrlan A. este combătută prin declarațiile succesoriului victimei Cucu D., care a declarat că Grozavu G. a fost adus la fața locului, fiind evident că este un accident rutier, la locul depistării cadavrului, nu se vedeau urme că s-au bătut, scândura depistată era putredă, de asemenea este combătută și prin declarațiile martorilor Cucu D., Grițiu V., Straticiuc V., Grosu R., Grigoraș L., Cojocar A., Pitula V., Postolachi L., Stratievschi C., Cecîrlan A., Rusnac Z., Cucu A. și a specialiștilor Isac V. și Balea V.;

- martorul Cucu A., posesorul la acel moment al automobilului de model Renault Kangoo cu n/î BLCZ 312, nu a putut explica instanței de judecată în ce circumstanțe a fost deteriorat automobilul și în ce circumstanțe pe pătura ridicată din automobilul său au fost depistate pete de sânge de origine umană, care ar fi aparținut decedatului Grozavu G.;

- martorul Ataman A. a declarat că nu a calculat dimensiunile ștachetei ridicate de la fața locului, iar corpul delict nominalizat nu corespunde cu corpul delict indicat în rechizitoriu;

- Cecîrlan A. nu l-a cunoscut niciodată pe Grozavu G. și nu a comunicat cu el,

inclusiv la data de 27 iunie 2011, astfel în opinia acestuia nu au existat careva motive pentru omorârea ultimului;

- corpurile delictate prezentate și cercetate în instanța de judecată nu au fost împachetate și sigilate corespunzător și în așa fel încât să nu poată fi deschise fără a rupe ambalajul și sigiliul, pantalonii prezentați în instanța de judecată că ar fi aparținut victimei nu au aparținut acestuia - acestea au fost ridicate din automobilul de model Renault Kangoo cu n/î BLCZ 312 și nu corespund procesului-verbal de examinare a cadavrului;

- în cadrul examinării cauzei s-a constatat prezența mai multor dubii în ceea ce privește circumstanțele survenirii morții lui Grozavu G., probe ce în opinia ultimului indică că este vorba despre un accident rutier, dubii ce nu au fost înlăturate de către procuror.

3.2 Inculpatul Cecîrlan A. care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- vinovăția sa nu a fost demonstrată prin probe veridice, pertinente și concludente, în sensul art. 101 Cod de procedură penală, iar probele enumerate de instanța de judecată și puse la baza sentinței de condamnare, sunt apreciate unilateral, față de alte probe existente la dosar;

- prima instanță, a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile succesului părții vătămate Cucu D., a martorilor Țaranu I., Cucu N., Cucu A., Grițiu V., Balea V., Isac V., Strateciuc V., Ataman A., declarații care nu demonstrează vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate;

- prima instanță s-a expus în sensul aprecierii critice a declarațiilor martorilor Grosu R., Grigoraș I., Cojocar A., Pitula V., Railean M., Rusnac Z., Cecîrlan A., Stratievski C., Postolachi L., care fiind audiați în instanța de judecată au fost preîntâmpinați de răspundere penală pentru darea de mărturii false, astfel a decăzut suspiciunea cu privire la veridicitatea mărturiilor depuse de către aceștia;

- sentința atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, mai mult ca atât partea descriptivă se contrazice cu partea dispozitivă, ceea ce denotă o examinare a cauzei penale la nivel superficial;

- la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată urma să stabilească, conform prevederile art. 385 Cod de procedură penală, dacă infracțiunea a fost săvârșită de inculpat, argumente ce au fost invocate și de partea apărării, în cadrul ședinței de judecată și care nu au fost dezbătute în sentința adoptată;

- prima instanță la adoptarea sentinței de condamnare nu a ținut cont nici de prevederile art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală;

- nu a fost argumentată motivația inculpaților de a săvârși infracțiunea incriminată.

Inculpatul Cecîrlan A. la data de 21 octombrie 2014 și 23 octombrie 2014 a depus apeluri suplimentare prin care a menționat că nu este vinovat și nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, fiind bolnav de epilepsie, iar prima instanță a dat apreciere incorectă probelor administrate și circumstanțelor

cauzei, fapt ce a dus la emiterea unei sentințe neîntemeiate, ce urmează a fi casată, cu emiterea unei decizii de achitare și eliberarea sa de sub arest.

3.3 Avocatul Buliga I. în numele inculpatului Rusnac S. care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat de învinuirea adusă în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) și pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat și acțiunile ultimului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță a apreciat doar probelor prezentate de către partea acuzării, nefiind apreciate la justa valoare probele prezentate și argumente invocate de către partea apărării;

- în rezultatul cercetării probelor în instanța de judecată și anume: a declarațiilor succesorului părții vătămate, martorilor, experților medico-legali, a raportului de examinare medico-legală nr. 103 din 29-30.06.2011, raportului de expertiză medico-legală nr. 129 „D” din 11.07.2011, raportului de expertiză nr. 431 din 29.10-27.11.2012, raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 417 din 18-28.07.2011, precum și în rezultatul examinării corpurilor delict, au apărut mai multe suspiciuni referitor la desfășurarea urmării penale și temeinicia înaintării acuzațiilor inculpaților privind decesul lui Grozavu G.;

- au rămas neilucidate mai multe aspecte în vederea soluționării juste a cauzei penale, astfel urmează a fi apreciate ca juste declarațiile inculpaților pe caz în coraport cu probele și argumentele aduse de către partea acuzării în susținerea învinuirii aduse ultimilor în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

3.4 Avocatul Ciubuc G. în numele inculpatului Cecîrlan A., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță a apreciat unilateral probele acumulate, acordând prioritate probelor acuzării, ignorând în totalitate probele apărării;

- probele reținute de către prima instanță prin sentința adoptată și anume declarațiile martorilor Țaranu I., Cucu N., Cucu A., Balea V., Isac V., Grițuic V., Strateciuc V., Ataman A., precum și rapoartele de examinare medico-legală nu confirmă sub nici o formă vinovăția inculpatului Cecîrlan A. în comiterea infracțiunii incriminate;

- nu s-a dat nici o apreciere faptului că leziunile corporale, ce au provocat decesul lui Grozavu G. sunt caracteristice unui accident rutier, deoarece toate vătămarile corporale constatate sunt pe partea stîngă a corpului, astfel consideră, că organul de urmărire penală justificat a intentat cauza penală, potrivit prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal;

- constituie o neclaritate problema pierderii hainelor în care a fost îmbrăcată victima în momentul producerii crimei, iar examinarea acestora ar putea contribui la elucidarea condițiilor în care și-a pierdut viața Grozavu G. ;

- există suficiente motive ce confirmă că depozițiile martorilor Cucu N. și Cucu A. sunt compromise, în materialele dosarului sunt date, ce confirmă că decesul lui Grozavu G. putea fi produs în rezultatul accidentului rutier de automobilul Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312 ce aparținea lui Cucu A., dar aceste date nu s-au verificat, iar din procesul verbal de examinare a automobilului Renault Kangoo din 28.06.2011 se vede, că automobilul avea parbrizul din față deteriorat și oglinda din stângă stricată, iar până a depune depoziții în privința lui Rusnac S. și Cecîrlan A., de la Cucu A. s-a luat o explicație, dar nu a fost interogat pe marginea originii petelor de sânge de pe cuvertura ridicată din automobilul său și asupra defecțiunilor tehnice ale automobilului său;

- pe caz nu s-au constatat careva relații ostile între inculpați și Grozavu G., astfel motivele expuse în învinuire nu sunt confirmate, iar alte motive nu s-au constatat, învinuirea fiind întemeiată pe presupuneri, care nu pot constitui temei de pronunțare a unei sentințe de condamnare;

- afirmația adusă în învinuirea inculpaților, precum că ar fi fost folosite alte obiecte contondente, este una declarativă în situația în care astfel de obiecte nu s-au stabilit, iar cu ștacheta puteau fi cauzate doar niște leziuni corporale nepericuloase pentru viață, astfel unicul mod în care putea fi fracturată gamba în două locuri putea fi accidentul rutier;

- nu au fost stabilite aspectele ce au servit ca temei de anulare a ordonanței de suspendare a urmăririi penale din 09 decembrie 2011.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015, au fost respinse apelurile declarate ca nefondate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art. 101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal se confirmă prin declarațiile succesivului părții vătămate Cucu D., martorilor Țaranu I., Cucu N., Cucu A., Grițuc V., Cibotari S. cât și materialele cauzei și anume: procesul - verbal de cercetare la fața locului, unde a fost depistat cadavrul lui Grozavu G. și fototabelă (f.d. 17-20 v. 1); procesul - verbal de cercetare la fața locului și planșe fotografice (f.d.21-23 v. 1); raportul de examinare medico-legală nr.103 din 30.06.2011 (f.d. 41-43 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 129 „D” din 11.07.2011 (f.d. 55 v. 1); rezultatele verificării declarațiilor martorului Cucu N. la fața locului (f.d. 4-7 v. 2); rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Cucu N. și învinuitul Rusnac S. (f.d. 8-11 v. 2); rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Cucu N. și învinuitul Cecîrlan A. (f.d. 12-14 v. 2); avizul de testare poligraf nr. 569 din 12.02.2013 (f.d. 22-25 v. 2); rezultatele examinării obiectului din 24.10.2012 (f.d. 31-37 v. 2); rezultatele verificării declarațiilor martorului Țaranu I. la fața locului (f.d. 43-48 v. 2); rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012 între martorul

Țaran I. și învinuitul Cecîrlan A. (f.d. 49-51 v. 2); rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Țaran I. și învinuitul Rusnac S. (f.d. 52-54 v. 2); avizul de testare poligraf nr. 565 din 12.02.2013 (f.d. 62-65 v. 2); concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 431, din 27.11.2012 (f.d. 76-84 v. 2); rezultatele cercetării locului comiterii infracțiunii, consemnate în procesul - verbal din 18.10.2012 (f.d. 102-103 v. 2); ordonanță de ridicare a documentelor (f.d. 109-111, 112-116 v. 2); rezultatele examinării descifrărilor convorbirilor telefonice, consemnate în procesul verbal din 04.12.2012 (f.d. 211 v. 2); proces-verbal de notificare privind dispunerea efectuării testului poligraf (f.d. 4-7 v. 3); concluziile raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 164a-2013 (f.d. 15-17 v. 3); concluziile raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 24sn-2013, în privința învinuitului Cecîrlan A.(f.d. 127-129).

Instanța de apel a apreciat din punct de vedere critic declarațiile inculpaților Rusnac S. și Cecîrlan A., fiind aduse cu scop de apărare și evitare a răspunderii penale.

Cu referire la argumentele avocatul Barbacar A. în numele inculpatului Cecîrlan A., cu privire la faptul că procurorul nu a prezentat careva probe directe sau indirecte, precum și a inculpatului Cecîrlan A., care apreciază critic declarațiile martorilor, instanța de apel le-a respins, deoarece declarațiile martorului Țaranu I. sunt în coroborare cu celelalte materiale administrate la cauza penală și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate și anume: rezultatele verificării declarațiilor martorului Țaranu I. la fața locului, rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Țaranu I. și învinuitul Cecîrlan A., și rezultatelor declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012 între martorul Țaranu I. și învinuitul Rusnac S.

Instanța de apel a apreciat ca veridice declarațiile martorului Țaranu I., reieșind din faptul că ultimul de la început a dat așa declarații și a fost examinat cu tehnica poligraf, iar conform avizului s-a stabilit că nu s-au evidențiat modificări semnificative ce pot fi interpretate ca indici ai comportamentului simulat al subiectului.

Referitor la argumentul avocatului Buliga I. precum că mai mult corespund adevărului și sunt mai credibile declarațiile inculpaților, decât insinuările acuzării, instanța de apel l-a considerat nefondat menționând că apreciază critic declarațiile inculpaților, deoarece nu se coraportă cu materiale cauzei, de asemenea între declarațiile inculpaților sunt divergențe, fapt ce pune la îndoială veridicitatea acestor declarații.

Argumentele avocatului Ciubuc G. în numele inculpatului Cecîrlan A. precum că nu sunt credibile declarațiile martorului Cucu N., instanța de apel le-a respins, deoarece nu este careva temei de a le pune la îndoială, acestea raportându-se la celelalte materiale administrate la cauza penală și anume: rezultatele verificării declarațiilor martorului Cucu N. la fața locului; rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Cucu N. și învinuitul Rusnac S.; rezultatele declarațiilor consemnate în procesul verbal de confruntare din 01 noiembrie 2012, între martorul Cucu N. și învinuitul Cecîrlan A.; rezultatele examinării

obiectului din 24.10.2012, adică a bicicletei de model „Aist”; avizul de testare poligraf nr. 569 din 12.02.2013.

Argumentele avocatului Ciubuc G. în interesele inculpatului Cecîrlan A., cu privire la declarațiile succesului părții-vătămate Cucu D. din care rezultă că decesul lui Grozavu G. s-a soldat în urma accidentului rutier, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, pe motiv că Cucu D., ca succesori al părții vătămate o astfel de concluzie nu a făcut și nici nu a nominalizat-o.

Pe marginea argumentului invocat de apelanți cu privire la versiunea că decesul lui Grozavu G. s-a soldat în urma accidentului rutier, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat, din motiv că în cadrul urmăririi penale, au fost emise un șir de acte procedurale și anume: ordonanța ofițerului superior de urmărire penală din 19.10.2012, prin care s-a recalificat fapta privării de viață a lui Grozavu G. de la art. 264 alin. (3) Cod penal la art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, ca fiind omor intenționat comis de două sau mai multe persoane; ordonanțele de punere sub învinuire din 20.10.2012 în privința lui Rusnac S. și Cecîrlan A., ce nu au fost contestate.

În opinia instanței de apel, învinuirea adusă inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate pe caz ce au fost cercetate de către prima instanță cât și instanța de apel și reieșind din declarațiile martorilor și a inculpaților, care în ziua de 27 iunie 2011, mai întâi au fost în centrul satului să servească o bere, apoi au plecat la un bar să servească bere, văzând că afară se întunecă au plecat spre casă și au mai servit câte 50 grame de rachiu și fiind lângă casa lui Rusnac S. s-au întâlnit cu Grozavu G. și în urma unor relații ostile apărute la moment între ei și ultimul, i-au aplicat lovituri cu mâinile, picioarele și cu alte obiecte contondente, în diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora acesta a decedat. Ulterior, Rusnac S. și Cecîrlan A., cu scopul de a ascunde urmele crimei, au aruncat cadavrul lui Grozavu G. într-o fântână de canalizare din preajmă, părăsind locul comiterii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a considerat că, acuzarea a prezentat probe în confirmarea vinovăției inculpaților, însă inculpații și apărătorii ce au acordat asistență juridică, având drepturi egale, nu au prezentat careva probe în susținerea pozițiilor sale.

Concluzionând asupra vinovăției aduse inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, instanța de apel a notat că prima instanță la stabilirea măsurii de pedeapsă a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și justificat a reținut că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă numai în condițiile izolării de societate, aplicându-le pedeapsa cu închisoare.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Inculpatul Rusnac S. prin care solicită casarea acestora cu rejudecarea cauzei și atragerea la răspundere a persoanelor care au comis crima.

În motivarea recursului invocă că:

- inițial colaboratorii IP Drochia au deschis dosar penal în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în aceeași zi fiind găsit și automobilul Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312 ce aparținea lui Cucu A. În cadrul cercetării automobilului s-a depistat cuvertura cu

pete de sânge, iar conform expertizei sângele este de origine umană și coincide cu grupa de sânge a cadavrului, de asemenea parbrizul din față și oglinda stângă a automobilului sunt parțial deteriorate;

- martorul învinuirii Cucu N., tatăl lui Cucu A. deținătorul automobilului Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312, a depus mărturii pe care le consideră mincinoase, fiind depuse după un an și patru luni, în care a menționat că este obligat de a da declarații pentru a-și apăra feciorul;

- procurorul și ofițerul de urmărire penală au pus ca bază mărturiile lui Cucu N., neluând în considerație raportul de expertiză medico-legală, în care este indicat că moartea lui Grozavu G. s-a soldat în urma loviturii de automobil;

- este învinuit de omorul lui Grozavu G. pe care nu l-a săvârșit;

6.2 Inculpatul Cecîrlan A. prin care solicită casarea acestora cu rejudecarea cauzei și atragerea la răspundere a persoanelor care au comis crima.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a menționat și inculpatul Rusnac S., suplimentar indică că în dosar sunt probe ce dovedesc că cauza morții lui Grozavu G. este accidentul rutier și anume: expertiza medico-legală și descifrările convorbirilor telefonice din 27-28 iunie 2011, de asemenea este bolnav de epilepsie, fiind învinuit fără nici un temei, fapt ce îi dăunează grav sănătății.

6.3 Avocatul Buliga I. în numele inculpatului Rusnac S. prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Rusnac S., pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta și acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului invocă:

- nu s-a luat în considerație în nici un fel raportul de examinare medico-legală nr. 103 din 29-30.06.2011;

- leziunile sunt descrise de acuzare în rechizitoriu și de instanțele de judecată în hotărârile sale, însă toate leziunile au fost depistate pe partea stângă a corpului, mai mult ca atât leziunile corporale descrise au fost provocate de acțiunea unui corp dur contondent sau prin lovire de el, se prepoate cu părțile de dinainte a autovehiculului, concluzii reconfirmate de același expert în raportul de expertiză medico-legală nr. 129 „D” din 11 iulie 2011, aceleași concluzii, le-a făcut comisia de experți în raportul de expertiză nr. 431 din 29.10.- 27.11.2012;

- după ce a făcut comparație dintre declarațiile experților nominalizați făcute în realitate în ședința primei instanțe, cu cele scrise de către grefier în ședința de judecată, a constatat diferențe substanțiale, de natură să orienteze corect instanța spre justa soluționare a cauzei. Astfel, la cererea apărării, în instanța de apel a fost audiat CD-ul cu înregistrarea declarațiilor experților medico-legiști făcute în prima instanță și în ședința instanței de apel s-au constatat divergențele, însă, aceste împrejurări nu au fost reflectate în decizia instanței de apel;

- instanța de apel nu a combătut faptul că conform raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 417 din 18-28.07.2011, s-a stabilit grupa de sânge a lui Grozavu G., totodată, în raport se menționează „pe scurtă și chipiu, pe cuvertura din automobilul Renault Kangoo, pe tamponul de lângă gura de canalizare și pe o bucată de scândură din gard (ștacheta)...au fost găsite pete de sânge de origine umană....nu e exclus și de la pătimitul Grozavu G.”

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 iunie 2011, în urma examinării automobilului Renault Kangoo n/î BL CZ 312, ce-i aparținea lui Cucu A., s-au constatat deteriorări ale parbrizului din față și a oglinzii din stânga de la ușa șoferului, de asemenea din automobil a fost ridicată o cuvertură, cu urme de sânge, anexată în calitate de corp delict;

- instanțele de fond nu s-au referit asupra împrejurărilor de la fața locului și anume că lipsea încălțăminte decedatului, deși în acea zi poluaseră și în jur era noroi, ciorapii victimei erau curați și uscați, lipseau urme de scurgeri masive de sânge ceea ce vorbește în cumul despre faptul că decesul lui Grozavu G. a survenit în alt loc, iar în urma loviturii produse de autovehicul acesta a rămas desculță;

- nu au fost luate în considerație nici declarațiile martorilor Cecîrlan A. și Rusnac Z.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

6.4 Avocatul Ciubuc G. în numele inculpatului Cecîrlan A. prin care solicită casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului invocă că:

- instanțele de judecată nu s-au expus referitor la argumentele invocate în apel ce ține de versiunea cu privire la un accident rutier, care putea fi produs de către Cucu A., iar afirmațiile ultimului precum că în automobil transportase rațe nu corespund realității;

- probele materiale care confirma, decesul lui Grozavu G. sunt rapoartele de expertiza medico-legale în care se menționează că leziunile corporale din regiunea capului, care au cauzat decesul, puteau fi provocate și în rezultatul unui accident rutier, fapt ce a fost omis de instanțele de fond;

- instanța de fond din concluzia raportului nr. 147 au omis fraza „pe cuvertura din a/m Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312”, iar din concluzia raportului de expertiza în comisie nr. 431 au omis fraza de după cuvintele forța majora „și nu se exclude posibilitatea formării lor în cadrul unui accident rutier”, astfel au apreciat probele în contradicție cu prevederile art. 101, 385, 394 Cod de procedură penală;

- nu s-a dat o apreciere faptului, că leziunile corporale, ce au provocat decesul lui Grozavu G. sunt caracteristice unui accident rutier, deoarece toate vătămrile corporale constatate sunt pe partea stângă a corpului, de asemenea având în vedere fractura deschisa a oaselor bolții craniului cu lezarea meningelui la locul cadavrului trebuia sa fie o hemoragie masiva, însa la fața locului nu sau constatat scurgeri masive de sânge, fapt ce confirmă ca leziunile corporale puteau fi cauzate în alt loc decât cel unde cadavrul a fost găsit. Consideră că organul de urmărire penală justificat a intentat cauza penală conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal;

- nu a fost verificat cine din alte persoane implicate avea grupa de sânge la fel ca a pătimitului și dacă nu este și la Cucu A. aceiași grupă, de asemenea nu s-a verificat și dacă decesul lui Grozavu G. s-a produs în rezultatul tamponării cu automobilul Renault Kangoo n/î BL CZ 312 ce aparținea lui Cucu A.

- nu s-au constatat careva relații ostile între inculpați și Grozavu G., de aceea motivele expuse în învinuire nu sunt confirmate, iar alte motive nu s-au constatat;

- învinuirea este întemeiată pe presupuneri, ce nu pot constitui temei de pronunțare a unei sentințe de condamnare;

- s-a confirmat faptul că cu ștacheta, originea căreia nu s-a stabilit, puteau fi cauzate niște leziuni corporale nepericuloase pentru viață, iar fractura gambei nu putea fi provocată de loviturile cu ștacheta. Alte obiecte ce ar fi fost folosite de inculpați nu au fost constatate, astfel consideră declarativă afirmația adusă de învinuire că, ar fi folosit „alte obiecte contodente” în situația în care astfel de obiecte nu s-au stabilit;

- despre lipsa scurgerilor masive de sânge la fața locului a confirmat partea vătămată Cucu D., martorul Ataman A. cât și expertul legist care a participat la examinarea cadavrului, astfel nu este combătută versiunea că Grozavu G. și-a pierdut viața în alte condiții și în alt loc decât cel în care a fost găsit;

- nu este verificată nici versiunea accidentului rutier în rezultatul căruia Grozavu G. și-a pierdut viața. Existența urmelor de sânge uman, pe cuvertura ridicată din automobilul Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312 ce aparține lui Cucu A., proveniența căruia nu era exclusă de la pătimitul Grozavu G., precum și faptul că cadavrul era fără încălțăminte aduce multe întrebări ce nu s-au soluționat de prima instanță;

- nu s-a stabilit motivul din care a fost pierdut CD-ul cu informația convorbirilor telefonice primit de la SA „Moldcell”, ce conținea informația cu privire la convorbirile telefonice purtate în noaptea respectivă de către Cucu A. și putea să conțină și informația veridică cu privire la condițiile în care și-a pierdut viața Grozavu G.;

- afirmațiile din scrisoarea nr 2/6782 din 03.10.2012, precum că omorul lui Grozavu G., potrivit datelor operative, a fost comis de către Rusnac S. și Cecîrlan A. din cauza unor divergențe de nerespectare a regulilor criminale sunt declarative și lipsite de un suport probatoriu, deoarece Cecîrlan A. nu fusese anterior judecat pentru a avea divergențe criminale cu Grozavu G.

- nu s-a verificat dacă Cecîrlan A. în general s-a cunoscut cu partea vătămată până la data de 27.06.2011 și dacă au avut careva discuții, precum și ce relații aveau. La fel, din materialul desecretizat la 29 noiembrie 2012 se vede că toate măsurile operative de investigații au fost efectuate după reținerea inculpaților și plasarea lor în izolatorul de detenție CGP Chișinău și nu s-au prezentat informații dacă până la 03 octombrie 2012 s-au efectuat careva măsuri operative de investigații pe acest dosar;

- instanța de apel și-a motivat soluția în mod generalizat precum că vinovăția lui Cecîrlan A. a fost demonstrată, nefăcând referire la careva probe concrete. De asemenea, s-au menținut ca probe ale învinuirii și depozițiile lui Balea V. și Isac V., deși depozițiile acestora verificate și în cadrul ședinței instanței de apel confirmă, că vătămarile corporale ale lui Grozavu G. puteau fi provocate ca rezultat al accidentului rutier;

- instanțele de judecată au indicat ca probe ale învinuirii declarațiile lui Balea V. și Isac V., care la fel ca și rapoartele de expertiză confirmă poziția apărării și nu a acuzării, depozițiile lui Grițuc V., Strateciuc V. poartă un caracter informațional, iar depozițiile lui Ataman A., nu confirmă vinovăția sub nici o formă;

- procesele-verbale întocmite de ofițerul de urmărire penală, Grosu R., sunt o tentativă de a contraface probele în sensul acuzării nejustificate a inculpaților, deoarece în procesele-verbale de audiere a lui Cucu N. și Balea V. a indicat afirmații pe care ultimii nu le-au confirmat în ședința de judecată;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece instanțele de fond au analizat obiectiv probele prezentate, hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, totodată corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

8. Judecând motivele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

8.1 *Cu referire la recursurile declarate de către inculpații Cercîrlan A. și Rusnac S.*

Autorii își întemeiază recursul său, semnalând pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurenții au invocat, că inițial colaboratorii IP Drochia au deschis dosar penal în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în aceeași zi fiind găsit și automobilul Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312 ce aparținea lui Cucu A. În cadrul cercetării automobilului s-a depistat cuvertura cu pete de sânge, iar conform expertizei sângele este de origine umană și coincide cu grupa de sânge a cadavrului, de asemenea parbrizul din față și oglinda stângă a automobilului sunt parțial deteriorate.

Colegiul lărgit, consideră aceste argumente neîntemeiate și declarative, deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr. 417 din 08 iulie 2011 (f.d. 64 vol. 1) rezultă că au fost supuse expertizei: scurtă, pantaloni trening, chipiu, cuvertură, o bucată de scândură, tampon de sifon (2) și mostre de sânge ale defunctului. Astfel din concluziile expertului judiciar biolog medico-legal, rezultă că defunctul a avut grupa de sânge 0-alfa, beta(I). Totodată pe scurtă, chipiu, pe cuvertura din automobilul "Renault Kangoo" cu n/î BL CZ 312, pe tamponul de lângă gura de canalizare și pe o

bucată de scândură din gard, prezentate pentru examinare au fost găsite pete de sânge umană, în care la determinarea aparentei de grupă a fost stabilită antigena 0(H), iar în unele pete aglutininele cu grupa alfa și beta. Aceasta **presupune proveniența sângelui de la orice persoană cu grupa de sânge 0-alfa, beta(I)**, nu e exclus și de la defunct. Mai mult, în petele suspecte de pe pantalonii trening din automobilul "Renault Kangoo" cu n/î BL CZ 312 și din spălătura pe tamponul de tifon de pe aripa stângă ridicată de pe același mijloc de transport sânge nu a fost depistat. De menționat este faptul că această probă și temeii invocat de către recurenți nu coroborează cu restul probelor administrate pe cauza penală, și respectiv nu demonstrează expres versiunea inițială a organului de urmărire penală privind decesul lui Grozavu G. în urma unui accident rutier. Colegiul lărgit totodată reține, că inițial organul de urmărire penală a analizat versiunea unui accident rutier, iar în urma mai multor expertize s-a constatat greșită fapta așa cum bănuia organul de urmărire penală,, fiind recalificată ulterior prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al DUP MAI, Grosu R. (f.d. 209 vol. 1), din prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal în prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Referitor la argumentul inculpaților, precum, că martorul învinuirii Cucu N., tatăl lui Cucu A. a făcut declarații false, Colegiul lărgit de asemenea îl consideră neîntemeiat, deoarece martorul Cucu N. atât în cadrul cercetării cauzei de către organul de urmărire penală, cât și în cadrul examinării cauzei de către instanțele de fond a depus declarații analogice, totodată efectuându-se un șir de expertize și dezbateri între martor și inculpați, (f.d. 8-14 vol. 2) care dovedesc vina acestora. Mai mult organul de urmărire penală a efectuat și audierea martorului la fața locului care a reprodus toate acțiunile întâmplare la data de 26 iunie 2011 (f.d. 6-7 vol. 2). Totodată, Colegiul lărgit reține că declarațiile martorului Cucu N. coroborează cu declarațiile lui Țăranu I., care au fost testate cu poligraful, fiind efectuată de către Direcția Tehnico Criminalistică al MAI. Astfel conform concluziilor experților în **răspunsurile numitului Țăranu Ion Anatol la întrebările relevate nu s-au evidențiat modificări semnificative care pot fi interpretate ca indici ai comportamentului simulat al subiectului** (f.d. 62-65 vol. 2).

Ce ține de argumentul inculpaților, că nu ei au săvârșit infracțiunea imputată, instanța de recurs îl va aprecia ca declarativ, fiind-că probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele de fond, menționate la **pct. 5** al prezentei decizii, care au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, și totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează contrariul, iar nerecunoașterea vinei de către inculpați este o modalitate a acestora de a se eschiva de la răspunderea penală.

În concluzie, Colegiul atestă că, criticele recurenților referitoare la greșita condamnare, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare

anume instanțele de fond cele care au procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, legătura causală dintre acțiunile inculpaților și urmările prejudiciabile cauzate.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurenți.

8.2 Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Ciubuc G. în numele inculpatului Cercîrlan A. și a avocatului Buliga I. în numele inculpatului Rusnac S.

Din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții invocă drept temeiuri de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume, menționând că: „*instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Instanța de recurs reține că, avocatul Buliga I. invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă că, în opinia părții apărării, inculpatul nu este subiectul infracțiunii imputate, deoarece acesta nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, considerând astfel că în prezenta speță vina lui Rusnac S. nu a fost dovedită. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, apărătorul în recursul declarat invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorii recursurilor au indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpaților încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și în motivarea hotărârii sale nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate

în apel, expuse în pct. 5. al prezentei decizii și anume, nu s-a luat în considerație în nici un fel raportul de examinare medico-legală nr. 103 din 29-30 iunie 2011.

Colegiul lărgit menționează, că instanța de apel a analizat minuțios alegațiile invocate în acest sens și s-a expus în decizia sa (f.d. 229 vol. 5) asupra raportului de examinare medico-legală nr. 103 din 29-30 iunie 2011. Din raportul menționat rezultă, că decesul lui Grozavu G. a survenit în urma leziunilor corporale grave, provocate de acțiunea unui corp dur contondent, **s-au prin lovire, se prepoate cu părțile de dinainte a autovehiculului** (f.d. 41-43 vol.1), astfel prin raportul de expertiză sus menționat și efectuat de către expertul judiciar s-a dat răspuns la întrebările expuse pentru soluționarea cauzei cum ar fi: *"care este mecanismul, localizarea și gradul de gravitate a leziunilor corporale a cadavrului defunctului?, care este cauza survenirii morții defunctului?, a întrebuițat Grozavu G. înainte de deces alcool, dacă da care este gradul de ebrietate?"*. Colegiul penal menționează, că expertul judiciar în concluziile sale a menționat mai mulți factori ce au dus la decesul defunctului unul din care fiind și presupunerea lovirii victimei cu partea de dinainte a autovehiculului. Astfel, întru a înlătura suspiciunile unui accident rutier organul de urmărire penală a efectuat mai multe măsuri pentru a depista automobilele suspecte care au fost expuse expertizei. În asemenea condiții, a fost efectuată și expertiza medico-legală nr. 417 din 08 iulie 2011, fapt descris la pct. 8.1. al prezentei decizii. De menționat este și faptul că concluziile expertizei medico-legale nr. 129 "D" din 11 iulie 2011 (f.d. 55 vol. 1) sunt analogice celor din raportul de examinare medico-legală nr. 103 din 29-30.06.2011.

Colegiul reține că aceste probe au fost just apreciate atât de către prima instanță cât și de către instanța de apel, dându-le o apreciere justă, ele coroborând între ele și excluzând suspiciunile producerii presupusului accident rutier, acestea fiind doar o versiune a organului de urmărire penală.

Referitor la argumentul recurențelor privind divergențele existente dintre procesele-verbale de audiere a experților Balea V. (f.d. 43-44 vol. 5), Isac V. (f.d. 46-48 vol. 5) și CD-ul de înregistrare a ședinței de judecată nr. 1-709 (anexat la vol. 5), Colegiul lărgit reține, că în cadrul examinării CD-ului menționat și a proceselor-verbale de audiere a experților, nu au fost depistate careva **divergențe de sens, dar de interpretare** ce nu au afectat substanțial sensul declarațiilor acestora. Totodată, Colegiul menționează că, conform prevederilor art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă: *"în termen de 3 zile lucrătoare de la data pronunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formeze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motive pentru care îl consideră incomplet"*, astfel din materialele cauzei rezultă că obiecțiile asupra proceselor-verbale au fost înaintate abia în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel omițându-se termenul prevăzut de lege, în asemenea condiții încălcându-se norma legală prevăzută de art. 336 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul lărgit reține ca neîntemeiat și argumentul recurențelor precum, că, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 iunie 2011, în urma examinării automobilului Renault Kangoo n/î BL CZ 312, ce-i aparținea lui Cucu A., s-au constatat deteriorări ale parbrizului din față și a oglinzii din stânga de la ușa șoferului, or conform expertizei nr. 417 din 08 iulie 2011 (f.d. 42-46 vol. 1) căreia a fost supus mijlocul de transport și

bunurile ridicate din el, s-a constatat că pe automobilul sus menționat careva urme de sânge nu au fost depistate de unde rezultă că parbrizul și oglinda din stânga nu au nici o tangență cu cazul dat.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate argumentele recurenților referitoare la declarațiile martorilor Cecîrlan A. și Rusnac Z., deoarece acestea sunt persoane cointeresate să îngreădească accesul justiției pentru a stabili circumstanțele de facto care au avut loc în seara din 27 iunie 2011, mai mult declarațiile acestora contravin tuturor probelor acumulate și examinate de către instanțele de judecată care confirmă incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Neîntemeiat este și argumentul, privind faptul, că instanța de fond din concluzia raportului nr. 147 au omis fraza „**pe cuvertura din a/m Renault Kangoo cu n/î BL CZ 312**”, iar din concluzia raportului de expertiza în comisie nr. 431 au omis fraza de după cuvintele forța majora „**și nu se exclude posibilitatea formării lor în cadrul unui accident rutier**”, astfel au apreciat probele în contradicție cu prevederile art. 101, 385, 394 Cod de procedură penală, deoarece aceste alegații nu a fost invocate în instanța de apel pentru a constitui obiect de discuții ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează, că *”temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel”*, în asemenea condiție instanța de recurs nu se va pronunța asupra acestui temei invocat.

Referitor la argumentul privind leziunile corporale, ce au provocat decesul lui Grozavu G. acestea fiind caracteristice unui accident rutier, deoarece toate vătămările corporale constatate sunt pe partea stângă a corpului, Colegiul lărgit menționează că a la acest temei a fost dat răspuns desfășurat la pct. 8.1. al prezentei decizii.

În continuare, din cuprinsul recursurilor declarate se atestă că recurenții de fapt își expun dezacordul cu motivarea soluției de condamnare, în particular menționând că instanța de apel a omis să se expună corespunzător asupra tuturor împrejurărilor cauzei și nu a apreciat probele la justa valoare.

Cu referire la cele invocate de recurenți și reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în prezenta cauză. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs specifică, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi menținută, din considerentele expuse pe larg în partea descriptivă a deciziei adoptate. Respectiv, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor invocate privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul remarcă că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de către instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de prima instanță și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs, pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădit neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs. Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul, verificând materialele dosarului, consideră că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, și totodată fiind just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată.

Totodată, instanța de recurs consideră că, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs prevăzut la la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii baza art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*. Așadar, temeiul pentru recurs invocat, în cauza supusă judecării este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin

intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate instanța de recurs consideră că, motivele invocate de recurenți nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel judecând apelurile declarate în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate în prezenta cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, atât pe cele obținute în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, atât ale acușării cât și ale apărării, stabilind aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Alegațiile recurenților precum că, partea acușării nu a prezentat probe suficiente ce ar confirma vinovăția inculpaților, iar cele administrate la caz nu indică la comiterea de către ultimii a infracțiunii imputate lor, Colegiul consideră că nu au nici un suport legal.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpaților în săvârșirea omorului intenționat de două sau mai multe persoane a victimei Grozavu G., au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 5. al prezentei decizii și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului, unde a fost depistat cadavrul lui Grozavu G. și fototabel (f.d. 17-20 vol. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului, unde a fost examinat cadavrul lui Grozavu G. și fototabel (f.d. 21-23 vol. 1); raportul de examinare medico-legală nr. 103 din 30 iunie 2011 (f.d. 41-43 vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 129 "D" din 11 iulie 2011 (f.d. 55 vol. 1); declarațiile martorului Cucu N. (f.d. 4-7 vol. 2); declarațiile consemnate în procesul-verbal de confruntare dintre Cucu N. și Rusnac S. (f.d. 8-11 vol. 2); declarațiile consemnate în procesul-verbal de confruntare dintre Cucu N. și Cecîrlan A. (f.d. 12-14 vol. 2); avizul de testare poligraf nr. 569 din 12 februarie 2013, la care a fost supus martorul Cucu N. (f.d. 22-25 vol. 2); rezultatele examinării obiectului din 24 octombrie 2012 (f.d. 31-37 vol. 2); declarațiile martorului Țaranu Ion la fața locului (f.d. 43-48 vol. 2); declarațiile consemnate în procesul-verbal de confruntare dintre Țaran I. și Cecîrlan A. (f.d. 49-51 vol. 2); declarațiile consemnate în procesul-verbal de confruntare dintre Țaran I. și Rusnac S. (f.d. 52-54 vol. 2); avizul de testare poligraf nr. 565 din 12 februarie 2013, la care a fost supus martorul Țaran I. (f.d. 22-25 vol. 2); raportul de expertiză medico-legal nr. 431, din 27 noiembrie 2012 (f.d. 76-84 vol. 2); rezultatele cercetării locului comiterii infracțiunii consemnate în procesul-verbal din 18 octombrie 2012 (f.d. 102-103 vol. 2); ordonanță de ridicare a documentelor (f.d. 109-116 vol. 2); declarațiile martorului Cibotari S. (f.d. 129-133 vol. 2); descifrările

convorbirelor telefonice, consemnate în procesul-verbal din 04 decembrie 2012 (f.d. 211 vol. 3); proces verbal de notificare privind dispunerea efectuării testului poligraf (f.d. 4-7 vol. 3); concluzia raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 164a-2013 (f.d. 15-17 vol. 3); concluzia raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 24sn-2013 (f.d. 127-129 vol. 3).

Instanțele de fond, în opinia Colegiului penal, just au reținut ca probe indirecte, ce coroborează cu declarațiile, martorilor Cucu N., Țaran I., precum și celelalte probe menționate mai sus, și declarațiile martorului Cibotari S., care a fost într-o celulă de detenție al izolatorului mun. Chișinău cu inculpații, din declarațiile căruia se reține acel fapt că învinuitul Cecîrlan A. i-a adus la cunoștință circumstanțele din seara zilei de 27 iunie 2011, unde s-ar fi întâlnit cu decedatul Grozavu G., care era un bătrân de vre-o 60 ani, menționând că inculpații, fiind aproape de casa lui Rusnac S. sau apropiat de acel bătrân, au început să se certe, l-au împins și ultimul a căzut peste un gard. Ulterior Cercîrlan a spus că organul de urmărire penală avea versiunea că acel bătrân a fost lovit de o mașină, iar Rusnac S. a spus să se țină de această versiune.

Tot la capitolul în ce privește alegațiile recurenților precum că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație probele părții apărării, bazându-se pe cele ale acuzării, ce nu corespund adevărului, Colegiul consideră că în prezenta speță, pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în ambele instanțe au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind administrate, verificate și apreciate în condițiile legii.

Învederând prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor sânt probe egale, nefiind stipulat că declarațiile inculpaților au prioritate față de cele ale părților vătămate sau martorilor, iar instanța de judecată, ținând cont de egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, prima instanță a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii ce le-a fost imputată prin rechizitoriu. La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit constată că și această instanță a respectat această obligație, apreciind în mod obiectiv atât declarațiile martorilor, inculpaților, cât și alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dâșii au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de

condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată de recurenți, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul lărgit, apreciază ca juste concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpaților Rusnac S. și Cecîrlan A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit concluzionează că recursurile declarate sânt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Rusnac Sergiu și avocatul său Buliga Ion, inculpatul Cecîrlan Alexandru și avocatul său Ciubuc Grigore, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Rusnac Sergiu Haralampie și Cecîrlan Alexandru Simion**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 15 martie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion